

Röhm Ernst Julius (1887-1934) :)

Ernst Röhm patril k [Hitlerovým](#) najbližším mužom, ako jeden z mála mu smel tykať. Jeho jednotky Sturmabteilung ale boli príliš ambiciózne a sebavedomé, rovnako ako on.

S trochou zveličenia sa dá povedať, že najväčšou láskou Ernsta Röhma bola armáda. Vojakom sa stal v devätnástich rokoch a dotiahol to postupne až na kapitána. Počas [Prvej svetovej vojny](#) bol niekoľkokrát ranený, vyslúžil si aj vyznamenanie železný kríž I. triedy. Prišiel o kus nosovej kosti, čo jeho tvár natrvalo poznamenalo.

Ernst Röhm si ako jeden z mála nacistických pohlavárov s Adolfom Hitlerom tykal

Adolfa Hitlera stretol v roku 1919. V rovnakom roku obaja vstúpili do Nemeckej robotníckej strany (DAP), ktorá sa neskôr premenovala na NSDAP. Súčasne so stranou vzniká aj základ jej neskorších úderných oddielov, známych pod skratkou SA (Sturmabteilung). A práve do ich čela Hitler v roku 1930 Röhma povoláva z Bolívie, kde pôsobil ako vojenský poradca.

Röhm do organizácie privádza svojich priateľov, zavádza nové poriadky a predovšetkým ju vymaňuje spod priameho dohľadu [NSDAP](#). „[Hnedé košele](#)“ majú zakrátko milión členov a získavajú reputáciu násilníkov a pijanov, ktorí vyhľadávajú bitky s politickými protivníkmi.

Hitler jeho orientáciu dlho ignoroval

Kontroverzie vyvoláva aj to, že sa Röhm ani jeho námestníci vôbec netaja svojou homosexuálnou orientáciou. Tradovalo sa dokonca, že je v SA podmienkou pre kariérny postup. Vzhľadom na neskoršie prenasledovanie homosexuálov nacistami, ktorému padli za obeť desaťtisíce ľudí, to vyznieva ako paradox. Práve Röhmova homosexualita, ktorú Hitler dlho toleroval, však mala raz poslúžiť ako zámienka pre jeho likvidáciu.

Účastníci tzv. pívneho puču pred začiatkom súdneho procesu, po ktorom skončil Hitler v roku 1924 vo väzení. Röhm je na snímke druhý sprava

Na začiatku 30. rokov si ale Röhm a Hitler tykali. Na rozdiel od ostatných popredných nacistov Röhm Hitlera oslovoval „Adolf“, a nie „môj vodca“. Kvôli blízkosti oboch mužov sa dokonca špekulovalo aj o sexuálnej orientácii samého Hitlera.

V roku 1933 sa Hitler stal kancelárom a SA de facto prevzala úlohu polície. Počet jej členov medzitým narástol na tri milióny. Reichswehru (Ríšskej armáde) pritom Versaillská zmluva povoľovala iba 100-tisíc mužov.

Lož má krátku nohu

Mimo svojho mocného spojenca mal ale Röhm v strane veľa nepriateľov, ktorých si, okrem svojho nekonvenčného vystupovania, získal aj nevyberaným slovníkom. Hermanna Göringa a ideológa Alfreda Rosenberga napríklad nazval „menejcennými bytosťami“. V narážke na krivajúceho [Josepha Goebbelsa](#) zasa nechal vytlačiť plagáty so sloganom „Lži majú krátke nohy. Lož má krátku nohu“.

Röhm navyše patril k radikálnej frakcii NSDAP, ktorá požadovala, okrem iného, znárodnenie priemyslu a konfiškáciu šľachtického majetku. Hitler sa pritom spoliehal práve na podporu priemyselníkov a podobná rétorika jeho ciele ohrozovala.

Hitler, [Göring](#) a Röhm v roku 1932

Odpor voči Röhmovi vo vnútri NSDAP rástol. Kým ostatní nacistickí predstavitelia zdôrazňovali svoju oddanosť Hitlerovi, Röhm dával na obdiv vlastnú nezávislosť a moc. Vlastné ambície sa nakoniec Röhmovi stali osudnými.

Osudné súperenie s armádou

Röhm spolu s vedením SA predpokladal, že jeho úderné oddiely nahradia armádu, respektíve že sa Reichswehr

do oveľa väčšej organizácie SA začlení. Lenže tento plán medzi armádnymi dôstojníkmi, ktorí „hnedé košele“ považovali za spolok násilníkov a zvrhlíkov, narazil na neprekonateľný odpor. Akokoľvek boli Hitlerove sympatie skôr na strane Röhma, znepriatelí si armádu si nemohol dovoliť. Vojaci sa mu navyše boli ochotní podriaďovať, kým SA nie.

Hitler dlho váhal, než sa odhodlal proti Röhmovi zakročiť. Presvedčila ho aj správa o tom, že sa vtedajší prezident Paul von Hindenburg chystá vyhlásiť stanné právo, ak proti SA nezasiahne.

Šéf gestapa Heinrich Himmler a Reinhard Heydrich, ktorý v tom čase už stál na čele SD (Sicherheitsdienst, spravodajská služba SS), dali spolu dohromady falošné dôkazy o tom, že sa Röhm chystá zvrhnúť Hitlera, a 24. júna ich ukázali dôstojníkom SS. Keď sa táto správa dostala k Hitlerovi, vedel, že musí konať.

Röhm, si zatknutý!

Röhm medzitým odišiel na dovolenku do bavorského Bad Wiessee, kde ho zastihol Hitlerov telefonát. Kancelár Röhma žiadal, aby do kúpeľného mesta zvolal na 30. júna konferenciu vedenia SA. Nič netušiaci Röhm súhlasil. V skorých ranných hodinách Hitler dorazil do Bad Wiessee. Traduje sa, že s pištoľou v ruke vtrhol priamo do izby svojho niekdajšieho spojenca a kričal: „Röhm, si zatknutý!“

Spolu s ďalšími veliteľmi SA ho následne previezli do mníchovskej väznice Stadelheim. Ostatní boli bez súdu popravení, Röhm však dostal príležitosť zomrieť „čestne“. Keď mu ale dali pištoľ, ktorou sa mal sám zabiť, odmietol. Zastreli ho teda príslušníci [SS](#).

Počas Noci dlhých nožov neušiel smrti ani Röhmov zástupca v SA Edmund Heines (vpravo). Keď ho esesáci prišli zabiť, našli ho v posteli s 18-ročným chlapcom

Spolu s prakticky celým vedením SA zahynuli po 30. júni aj mnohí ďalší, napríklad Hitlerov predchodca v úrade nemeckého kancelára Kurt von Schleicher či bývalý vysoký predstaviteľ NSDAP Gregor Strasser. Údaje o celkovom počte obetí takzvanej [Noci dlhých nožov](#) sú rôzne. Najčastejšie sa uvádza 85 mŕtvych, podľa niektorých zdrojov ale mohlo zomrieť až niekoľko stoviek ľudí. Hoci organizácia SA mohla fungovať aj naďalej, jej postavenie výrazne upadlo - obzvlášť v porovnaní s jednotkami SS, ktoré naopak noc dlhých nožov vyniesla na výslnie.

• [HNonline.sk](#) - *S Hitlerom si tykal a ten toleroval aj jeho homosexualitu. Potom to však Röhm prehnať*